

ಅವನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ‘ಎಲಾ ಇವಳಾ! ಮನಸ್ಸನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿರೋದೇ ಚಂತಿನೋಕೆ ಅಂತಹೊಸ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ ಏನಾದರೂ ಬರಿತಿದ್ದು ಇಂ’ ಅನ್ನಿಸಿತು.

‘ಚಂತೆ ಇರಲೇಬೇಕುರಿ... ಮಕ್ಕಳ ವಿಚಾರ, ಗಂಡನ ವಿಚಾರ, ಅತ್ಯೇ ಮಾವನ ವಿಚಾರ... ಅಲ್ಲಾರೇ ಸಂಸಾರ ಅಂದ್ರ ಇದೇ ಅಲ್ಲಾ? ’ ತಿಳಿಯದವಳಿತೆ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಅದು ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ, ಉತ್ತರವೇ, ಸಿದ್ಧಾರ್ಥವೇ ಲವಳಿಗೆ ತಿಳಿಯಿದೆತು.

‘ಇರಲೀ ಕಹೇ. ನೋಡು. ಒಂದುವೇಳೆ ನಾಳೆ ನಿನ್ನ ಮಗಳು ಯಾರನ್ನಾದ್ದು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಬಂದು ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಾಳೆ ಅಂತ ಇಟ್ಟಿಕೊ. ಆಗ ಏನೇ ಗತಿ? ನಿನ್ನ ಮಗ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಕರಕೊಂಡು ಬಂದು ಇವಳೇ ನಿನ್ನ ಸೋಸೆ ಅಂದ್ರೆ ಏನೇ ಮಾಡೋದು?’ ಸುಂದರಂ ಪೂರಾ ತಲೆ ಕೆಷ್ಟೆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ. ಅವನು ಕೇಳಿದ ರೀತಿ ಹೇಗಿತ್ತು ಅಂದರೆ ಏಮ್ಮೇ ದಿನದಿಂದ ಸಿದಿಯದ ಬಾಂಬೋ ಬಂದನ್ನು ಸಿದಿಸಿ ನಿರಾಳವಾದಂತೆ ಇತ್ತು.

ಸುಮತಿ ಅಪ್ಪೇ ಶಾಂತವಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು ‘ಹಾಗೇನಾದ್ದು ಅವರು ಮಾಡಿದ್ದೇ... ನೀವು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಅರಿತವರು. ಸುಖಿವಾಗಿ ಬಾಳೆ’ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಅಕ್ಕಿತೆ ಕಾಳು ಹಾಕಿ ಹೊರಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಬಿಡೊದು’ ಅವಳ ದ್ವಾರಾ ನಿಲಿರವಾಗಿತ್ತು.

‘ಅಂದರೇ...’ ಸುಂದರ್ ಕಣ್ಣು ಕಣ್ಣು ಬಿಡುತ್ತಿರ್ದಂತೆಯೇ ಅವಳು ‘ಅಪ್ಪೇ ಅಲ್ಲವೇ ಮತ್ತೆ. ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಅವರ ಬಿಡನ ಕುರಿತು ಹೇಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹಾಗೇನೇ ಮಕ್ಕಳು ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ನಂತರ ತಂತಮ್ಯ ಕಾಲಮೇಲೇ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳಲಿ ಅಂತ ಕಾದು ನಂತರ ಸರಿಹೊಂದುವ ಜೋಡಿ ನೋಡಿ ಮದುವೆ ಮಾಡೋದು ನಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಅಂತ ನಾವು ತಿಳಕೊಂಡು ಇತ್ತಿರು. ಆದರೆ, ಅದನ್ನೇಲ್ಲ ಅವರೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಹೆಚ್ಚೆ ಮುಂದುವರಿದರೆ ಏನು ಮಾಡೋದು. ನಿಮ್ಮ ಆಯ್ದೆ ನಿಮ್ಮದು, ನಿಮ್ಮ ಜಿವನ ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮ ಅಂದು ಶೀರ್ಘವಾದ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸೋದು ಅಪ್ಪೇ’ ಅವಳ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮುಗ್ಳಳಿಗೆ ಆದರೆ ಮಾತು ದಿಟ್ಟಿವಾಗಿತ್ತು.

‘ಅಲ್ಲವೇ... ನೀನು ಹೆಳ್ಳಿವಮ್ಮೆ ಸುಲಭವನೇ ಅದು. ಈಗಿನಿಂದಲೇ ಬಿಗಿ ಮಾಡಬೇಕು ಅಲ್ಲವೇನೇ. ಹಾಗೆ ಹದ್ದು ಏರಿ ನಡೆಯುವವರೆಗೂ ಸುಮನ್ನಿದ್ದು ಅಮೇಲೆ ಅತ್ಯರೇನೇ ಬಂತು!!’

‘ಅಲ್ಲಾರೆ ಬಿಗಿ ಮಾಡೋಕೆ ಸಂಬಂಧ ಅಂದ್ರೆ ನಾಯಿ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಕಟ್ಟಿರುವ ಜ್ಞೇನ ಅಂದುಕೊಂಡ್ರು?’ ಹೇಳಿದವಳು ಅವನ ಆತಂಕದ ಮುಖ ನೋಡಿ ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿದಳು ‘ಜಿವನ, ಸಂಬಂಧ, ಸಂಸಾರ... ಹೀಗೆ ಇದನ್ನೇ ತುಂಬಾ ದೊಡ್ಡ ವಿಚಾರ ಅಂತ ಯೋಚಿಸು ಕೂತುಕೊಳ್ಳೋದೇ ಅಥವಾ ಸುಖ, ಸಂತೋಷ, ಕರ್ತವ್ಯ ಅಂತ ಅದನ್ನ ಮಾಡು ಆನಂದ ಅನುಭವಿಸೋದೇ? ಆಯ್ದೆ ನಮ್ಮದೇ ಅಲ್ಲಾ? ಜಿವನ ಅಂದಮೇಲೆ ತಣ್ಣಿಗಿನ ಗಾಳಿಯೂ ಇರುತ್ತೇ, ಬಿರುಗಾಳಿಯೂ ಇರುತ್ತೇ... ಬಿರುಗಾಳಿಗೆ ಹೆದರಿಕೊಂಡರೆ ತಣ್ಣಿಗಿನ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಚೆಂಡಿ ಜ್ಞಾನ ಬರುತ್ತೇ ಅಪ್ಪೇ’ ಮದುವಾಗಿ ದೃಢವಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು.

ಸುಂದರ್ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಕುಳಿತ್ತದ್ದು. ಅವಳು ಕಾಫಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಳು. ಬಹಳ ದಿನಗಳ ಮಲೆ ಅವನು ಅವಳು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತ್ತದ್ದರು. ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಸಂಪೂರ್ಣ ಶಾಂತವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನಿಗೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತು ಅವಳೇ ಅವನ ಶಾಂತಸಾಗರ ಅಂತ. ಅವಳ ಕಟ್ಟಿನಿಟ್ಟು, ಶಿಸ್ತ ಸಂಯಮ ಏನೇ ಇದ್ದರೂ ಅವನ ಜಿಯೆ ಅಂತೂ ದೂರವಾಗೋದು ವಿಚಿತೆ. ಕಾಫಿ ಕುಡಿದು ಅವಳ ಮದಿಲಲ್ಲಿ ತಲೆಯಿಟ್ಟು ಮಲಗಿದ್ದ. ಬಹಳ ಅಪ್ಪಾಯಿ ಮಾನವನಿಸಿತ್ತು. ಅವನ ಕೂದಲನ್ನ ಸವರುತ್ತು ಸಾಂತ್ವನ ಎಂಬತೆ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದಳು.